

prof. Kazimierz Pawlak
Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta
we Wrocławiu

Recenzja osiągnięcia naukowego i aktywności artystycznej

Pani dr Aliny Ostach – Robakowskiej

pt. *Stanowisko sterownicze:*

- *projekt wzoru fotela dla strażaków pełniących służbę na podnośnikach pożarniczych - z uwzględnieniem norm i oczekiwań użytkowników;*
- *opracowanie wzoru oparcia fotela z daszkiem do stanowiska sterowniczego dla strażaków pełniących służbę na podnośnikach pożarniczych - z uwzględnieniem norm i oczekiwań użytkowników,*
pracownika Wydziału Architektury i Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej,
sporządzonej w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie sztuki,
w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Zleceniodawca recenzji.

Na podstawie Uchwały nr **8/2024/Rada ds. stopni** z dnia 24 stycznia 2024 roku, Rady ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, zostałem powołany w skład Komisji Habilitacyjnej z funkcją recenzenta (wskazanego przez Radę Doskonałości Naukowej) w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki dr Aliny Ostach-Robakowskiej.

Dostarczona dokumentacja.

W związku z przydzieloną funkcją otrzymałem komplet dokumentacji w formie elektronicznej i papierowej, stanowiącej podstawę sporządzenia recenzji, zawierający:

1. Autoreferat
2. Wykaz osiągnięć artystycznych z dołączoną częścią dokumentacji dorobku dydaktycznego
3. Monografię pt. „Miejsce na znaki i kształt”
4. Wniosek dr Aliny Ostach-Robakowskiej z dnia 26.09.2023 o przeprowadzenie postępowania skierowany do Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi
5. Dane wnioskodawcy
6. Kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora

oraz dokument zatytułowany *Opis uzupełniający dokumentacji przewodu habilitacyjnego* informujący, że załącznik **nr 4 Autoreferat** – nie zawiera ilustracji wskazanego osiągnięcia naukowego, a załącznik **nr 3b Monografia Alina OR 2022** w rozdziale *Kształt 2018-2021* zawiera pełną dokumentację szkicową oraz zdjęciową wskazanego osiągnięcia naukowego na stronach od 92 do 123.

W załączonej wersji elektronicznej część dokumentów, które w wersji drukowanej zostały połączone, zapisane zostały w odrębnych, pojedynczych plikach – ogółem 12 pozycji.

Dane o habilitantce.

Pani dr Alina Ostach-Robakowska uczęszczała w latach 1995-2000 do Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych im. Piotra Potworowskiego w Poznaniu.

W latach 2000-2005 odbyła studia na Wydziale Grafiki, na Kierunku Grafika - Komunikacja Wizualna

w zakresie projektowania graficznego w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, uzyskując tytuł magistra sztuki za pracę dyplomową pt. *Miasto, przestrzeń, fragment*, której promotorami byli prof. Ryszard K. Przybylski oraz dr hab. Katarzyna Dreszer.

Po dyplomie ukończyła w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu na Wydziale Edukacji Artystycznej roczny kurs kwalifikacyjny nadający uprawnienia pedagogiczne.

Będąc pracownikiem Politechniki Koszalińskiej ukończyła również roczne studia podyplomowe (2010-2011) - *Nowoczesne metody kształcenia na odległość – blended learning* w Uczelnianym Centrum Kształcenia na Odległość StudiaNET Politechniki Koszalińskiej.

Stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe otrzymałam w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Wzornictwa w dniu 18 marca 2014 roku, tytuł rozprawy doktorskiej: *Wizerunek miasta Koszalina - próba identyfikacji*.

Promotorem doktoratu był prof. zw. Ksawery Piwocki. .

Zatrudnienie w jednostkach naukowych.

2004-2005

Praca laboranta stażysty w Pracowni Fotografii Komputerowej dr Zbyszko Trzeciakowskiego w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu.

2006-2013

Instytut Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej, zatrudniona jako asystentka w Pracowni Podstaw Projektowania Komunikacji Wizualnej.

2014

Instytut Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej zatrudniona na stanowisku adiunkta na Kierunku Wzornictwo w Politechnice Koszalińskiej.

Kandydatka od 2016 roku współpracuje z Fabryką Maszyn Bumar-Koszalin S. A. – WISS GROUP

Działalność organizacyjna na rzecz uczelni.

Z bogatego spisu działalności organizacyjnej zamieszczonej częściowo w autoreferacie i częściowo w dokumentacji dorobku dydaktycznego, po usystematyzowaniu wszystkich informacji, przedstawiam dwa spisy tej działalności. Jeden w okresie do uzyskania stopnia doktora sztuki, a drugi po jego uzyskaniu.

2006-2012

- 2006-2012 Kierownik Praktyk Studenckich Instytut Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej
- 2007 Kurator pleneru Koszalin, Instytut Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej
- 2008 – 2012 Członek Komisji Dyscyplinarnej Instytut Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej
- 2009 – 2012 Koordynator ds. praktyk studenckich „GO DESIGN KARIERA I PRAKTYKA” Instytut Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej

2015-2023

- 2015 Koordynator ds. KRK dla Kierunku Wzornictwo w Instytucie Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej.
- 2016 Członek komisji dyscyplinarnej Politechniki Koszalińskiej.
- 2017 Koordynator ds. PRK dla specjalności Komunikacja Wizualna na Kierunku Wzornictwo w Instytucie Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej / obecnie Wydział Architektury i Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej.
- Od 2019 Członek Rady Dyscypliny Wydziału Architektury i Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej.
- Od 2019 Koordynator PRK na Wydziale Architektury i Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej.
- 2021 Przewodnicząca Komisji Wydawniczej na Wydziale Architektury i Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej.
- 2023 Prezentowanie oferty kształcenia na Targach edukacyjnych EDU DAY w Łęborku.

Otrzymane nagrody i wyróżnienia.

Pani dr Alina Ostach-Robakowska uzyskała następujące nagrody i wyróżnienia:

Przed otrzymaniem stopnia doktora:

- w 2011 roku nagrodę zespołową III stopnia za działalność organizacyjną
- w 2009 roku na IV Festiwalu Filmów i Form Jednominutowych - wyróżnienie w kategorii film "Miasto"
- w 2014 roku pierwsze miejsce w konkursie na projekt pamiątki turystycznej dla miasta Koszalina

Po otrzymaniu stopnia doktora:

- w 2015 roku nagrodę indywidualną II stopnia za uzyskanie stopnia naukowego doktora sztuki
- w 2021 roku nagrodę indywidualną I stopnia za dorobek naukowy w latach 2019-2020

Ocena autoreferatu.

Przedstawione do oceny opracowanie pod tytułem *AUTOREFERAT* to opracowanie skromne i można powiedzieć, że zbyt skromne jak na tekst habilitacyjny opisujący 9 lat twórczości oraz wybrane dzieło o znaczącym wkładzie w dyscyplinę sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Z racji pełnionej funkcji przewodniczącego Rady Dyscypliny Artystycznej mojej macierzystej Akademii w okresie ostatnich 4 lat, miałem styczność z kilkunastoma autoreferatami przygotowanymi i opisującymi wybrane dzieła habilitacyjne. Były to rozbudowane opracowania, zawierające wszystkie wymagane Ustawą części, z których główna poświęcona opisowi wybranego dzieła skupiała się na jak najlepszym przedstawieniu osiągniętego wyniku. Poprzedzały ją rozbudowane, autorskie opisy inspiracji, doświadczeń, poszukiwań i dochodzenia do realizacji dzieła, które zostało wskazane do oceny recenzentów, a tym samym do oceny przez Komisję Habilitacyjną.

W przypadku Pani dr Aliny Ostach-Robakowskiej jest to 9 stronicowe opracowanie w języku polskim z dodatkowymi 5 stronami, na których zamieszczono kopie dokumentów potwierdzających współpracę z jednostkami naukowymi. Autoreferat nie posiada spisu treści. Całość podzielona została na części o odrębnych tytułach, które poprzedzają informacje o posiadanych dyplomach i stopniach naukowych, zatrudnieniu i współpracy z jednostkami naukowymi oraz wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.)

Poszczególne zatytułowane części, zajmujące 6 i pół strony tekstu, to:

1. Wstęp
2. Opis osiągnięcia - dzieła habilitacyjnego
3. Wniosek końcowy

Uzupełnieniem autoreferatu jest jego angielskojęzyczne tłumaczenie oraz dołączone w języku polskim potwierdzenie autorstwa w poszczególnych pracach badawczo-projektowych, wydane przez Fabrykę Maszyn Budowlanych Bumar S.A. w Koszalinie.

Sam autoreferat nie zawiera dokumentacji obrazującej wybrane osiągnięcie. By skonfrontować tekst z obrazem (dokumentacją szkicową i zdjęciową) musimy sięgnąć do załącznika nr 3b czyli monografii „Miejsce na znak i kształt”.

Wracając do tekstu autoreferatu muszę przyznać, że jako recenzent mam świadomość, iż bywają jednostki wybitne, potrafiące na kilku stronach przekazać *clou* problemu i w sposób klarowny i jasny oddać całą istotę podjętego problemu, zamykające wywody zgrabnym i niepodważalnym podsumowaniem. Czytając tekst kandydatki nie odniosłem takiego wrażenia. Ona sama, już na początku swojego opracowania, zaznacza, że autoreferat: “ Stanowi (–) uzasadnienie i próbę obrony osiągniętych rezultatów...” i że: “ Możemy odczytywać je jako: rozważanie, rodzaj namysłu, konstatację czy **osobiste wyznanie**”.

I właśnie taki charakter osobistych wyznań możemy odnaleźć we wstępie autoreferatu i jego dwóch podrozdziałach zatytułowanych 1.1 *Rola refleksji jako czynnika inspirującego świadomość projektanta* oraz 1.2 *Inspiracje i zainteresowania artystyczno-projektowe*, w których autorka wyznaje, że “w ostatnim okresie mojego zaangażowania w aksojologiczne projekty zrealizowane w sferze służby ratowniczej...” a także dziesięcioletnie, wcześniejsze doświadczenia z projektowania graficznego, poszerzone o obszar wzornictwa przemysłowego, stanowią podstawę aktualnej działalności naukowej. Trochę naiwnie brzmią zdania o dziecinnej fascynacji krawieckimi wykrojami mamy czy działalnością rzemieślniczą taty stolarza. Podróżami z blokiem rysunkowym, ołówkiem i kredkami. Zamiast tego i przytaczanych wspomnień z Liceum Plastycznego, jako recenzent wolałbym przeczytać więcej o pomagisterskim okresie artystycznego dojrzewania w którym autorka zajmowała się głównie, jak sądzę, grafiką artystyczną/użytkową, kontynuując doświadczenia obu dyplomów - licealnego i magisterskiego. To przecież obszar grafiki stał się podstawą przygotowanej pracy doktorskiej. Sama przyznaje, że te doświadczenia legły także u podstaw podjętej działalności projektowej, wspominając, że: “Pierwsze moje prace z zakresu identyfikacji wizualnej, ekspozycji, pokazów czy logotypów powstawały dla Instytutu Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej, w którym rozpoczęłam pracę tuż po studiach (2006)”.

W części drugiej znajdują się następujące podrozdziały: 2.1 *Rola siedziska w życiu człowieka* oraz 2.2 *Realizacja projektu stanowiska sterowniczego*. Czytelnik oczekiwałby, że oprócz ogólnych założeń projektowych i podkreślenia odrębności przygotowania projektu dla wyspecjalizowanych jednostek ratowniczych straży pożarnej, otrzyma obszerny opis wymagań postawionych przed projektantem. Dokumentacja i opisy będą zawierały materiały porównawcze takich rozwiązań, pełną dokumentację fotograficzną detali i widoku stanowiska sterowniczego ujętego z każdej strony, a przede wszystkim dokładny opis wszystkich elementów stanowiska, takich, jak: podłokietnika z zamontowanymi joystick'ami, ruchomego ramienia z wyświetlaczem do sterowania podnośnikiem, których zabrakło w dwóch podrozdziałach (widzimy je tylko w załączonej monografii, jako wizualizacje 3D oraz w formie dokumentacji technicznej). Być może inny członek zespołu projektowego opracowywał te elementy, bo autorka skupiła się jedynie na bryle fotela, oparciu z daszkiem i na opracowaniu koncepcji schodów i poręczy, pozwalającej na bezpieczne wejście operatora na stanowisko pracy. Wspomina, że zajmuje je strażak/operator ubrany w kombinezon ochronny, ale nie zamieściła ani jednego zdjęcia, jak zmienia się jego sylwetka w kombinezonie i jaki wpływ miało to na projekt fotela. Należało też doprecyzować, czy opisywane osiągnięcie naukowe powstawało na przestrzeni lat, czy było jednorazowym zleceniem na opracowanie całości? To pytanie nie jest bezzasadne, bo wspomniany wcześniej certyfikat wydany przez Fabrykę Maszyn Bumar. S.A. informuje o powstaniu projektu wzoru fotela w latach 2017/2018 oraz o opracowaniu wzoru oparcia fotela z daszkiem do stanowiska sterowniczego w roku 2019. Oceny nie ułatwia konfrontowanie tekstów z obu załączników i przypisywanie dokumentacji rysunkowej i fotograficznej, a także technicznej zawartej w monografii do fragmentów z autoreferatu. Tu chciałbym również zwrócić uwagę na drobne, choć istotne rozbieżności w tekstach dotyczących w/w stanowiska zamieszczonych w autoreferacie i monografii. W tym samym rozdziale dr Alina Ostoja-Robakowska odnosi się także do wyboru techniki i materiału do wykonania elementów stanowiska. Przypomina krótko historię wprowadzenia tworzyw sztucznych i początku wielkoseryjnej produkcji mebli z tego tworzywa, rozpoczętej w Poznańskich Fabrykach Mebli w 1963 roku. Rozdział kończy przytoczeniem słów Dona Normana o spełnieniu warunków, które muszą zaistnieć podczas projektowania i realizacji produktu, by w finale przyniósł on równocześnie satysfakcję autorowi i użytkownikowi. Uważa, że: “Te słowa (–) w odpowiedni sposób podsumowują dzieło projektowe, którego powstanie zapoczątkował szkic mojego ołówka i w którego powstaniu uczestniczyłam jako projektant, wkładając w cały proces moje doświadczenie, pasję i zaangażowanie”. Szkoda, że przytoczony cytat nie przełożył się na bardziej obszerne opisanie dzieła w przygotowanym autoreferacie.

We wnioskach końcowych (króciutki rozdział trzeci) autorka w sposób ogólnikowy odnosi się do zasad projektowania przemysłowego, pracy w zespole projektowym, współpracy z wykonawcami projektu, a także poszanowania dotychczasowych doświadczeń i nabytej wiedzy. Nie odnosi się bezpośrednio do zrealizowanego dzieła habilitacyjnego, które przedstawiła do oceny, konsekwentnie używając w opisie formy **osobistego wyznania**, na zasadzie którego przygotowała swój autoreferat.

Podsumowując chciałbym zaznaczyć, że choć w przedstawionym autoreferacie habilitantka omawia zagadnienia dotyczące samego wskazanego osiągnięcia oraz swojej postawy twórczej i naukowej, to robi to w sposób niewystarczający i z tych powodów oraz wymienionych już wcześniej, autoreferat nie może uzyskać mojej pozytywnej oceny.

Ocena istotnej aktywności artystycznej.

W dokumentacji swoich osiągnięć artystycznych dr Alina Ostoja-Robakowska zawarła spis dokonań poprzedzających otrzymanie stopnia doktora sztuki oraz te, zrealizowane po jego otrzymaniu.

Od 2014 roku kandydatka uczestniczyła w 11 krajowych wystawach grupowych i 1 zagranicznej, w tym 8 wystawach prezentujących głównie dorobek naukowy pracowników Politechniki Koszalińskiej.

W grupie 11 wystaw są 3 wystawy pokonkursowe. W 2015 roku miała jedną wystawę indywidualną w cyklu "Osiągnięcia Twórcze Pracowników Nauki - Design i Sztuka w Kulturze" w Muzeum Krajoznawczym w Iwano-Frankiwsku, Ukraina.

Realizowała także projekty w zakresie grafiki użytkowej i design'u:

2014 - projekt okładki "Wycena nieruchomości w zadaniach - przewodnik do ćwiczeń"

2015 - projekt okładki "Języki Designu. Paradygmaty przestrzeni projektowych"

2015 - projekt okładki "Człowiek w przestrzeni kompendium kreatora wewnątrz"

2016 - projekt okładki "Urzeczywistnienie treści w obiekcie architektonicznym"

2017 - projekt oprawy graficznej Targów Pracy w Koszalinie

2017 - opracowanie projektu koncepcyjnego lampy przemysłowej dla Firmy Pamet ze Świdwina

2018 - projekt logo przedszkola

2020 - projekt i opracowanie dokumentacji technicznej żywej instalacji - rzeźby foki dla Gminy Ustronie Morskie

2021 - projekt tablicy pamiątkowej Eugeniusza Kwiatkowskiego przy Kampusie Politechniki Koszalińskiej

2022 - przygotowanie i opracowanie projektu graficznego materiałów promocyjnych Noc Muzeów (współpraca z mgr Mateuszem Rybarczykiem)

Kandydatka wymienia także 47 projektów ujętych w monografii „Miejsce na znak i kształt” ograniczających się głównie do opracowania piktogramów, ikon, tablic z przełącznikami, instrukcji obsługi, kolorystyki pojazdów ratowniczych itp.

Uważam, że zarówno udział w wystawach, jak i działalność związana z projektowaniem identyfikacji wizualnej pojazdów nie noszą cech dorobku, który wnosiłby znaczny wkład w dyscyplinę sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

W spisie dorobku po uzyskaniu stopnia doktora Pani Alina Ostach-Robakowska podaje również publikacje:

2015 - Design a Sztuka. Refleksje, Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Koszalińskiej

ISBN 978-83-7365-406-8

2015 - Invisible spaces. Ostach-Robakowska Alina Katarzyna, W: Art bridges, 2015, Kalisz, s.88-89, ISBN 9788394240332

2016 - LITERATURA i inne sztuki w przestrzeni edukacyjnej dziecka , Dziecięce rysunki jako współczesne przedłużenie spontanicznej ekspresji wizualnej. Animacja poklatkowa. Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, ISBN 978837996363

2016 - „Przestrzeń miejska jako zbiór warstw i śladów – animacja jednej minuty w procesie kształcenia.” Nauczanie w sztukach projektowych pod red. Roberta Idema, Wydawnictwo Politechniki Koszalińskiej, Monografia nr 315 Instytut Wzornictwa, Koszalin 2016. ISSN 0239-7129, ISBN 978-83-7365-427-3, 7s. (s. 53-60) art.wyd.0,27

2022 - „Miejsce na znak i kształt” : Monografia - Wydział Architektury i Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej, 162 s., ISBN 9788373655812,

Wykazuje wykłady i prezentacje na konferencjach naukowych:

2015 - Udział w Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. “ Nauczanie w sztukach projektowych”, która odbyła się w Stacji Kultury w Rumii. Wygłoszenie prelekcji pt. “Animacja jednej minuty”.

2016 - Udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej “Przedmiot Architektura Miasto. Nauczanie w sztukach projektowych”, która odbyła się w Stacji Kultury w Rumii. Wygłoszenie prelekcji pt. “Wielowymiarowa rola informacji i proces tworzenia projektu”.

2016 - II Koszalińskie Targi Sztuki i Dizajnu, City Box Koszalin, Prelekcja- temat.: „Spójność graficzna i formalna wybranych elementów identyfikacji w przestrzeni miejskiej”

Posiada 4 certyfikaty ukończonych kursów projektowania graficznego, 3 udziału w warsztatach on-line i certyfikat ukończenia kursu języka włoskiego.

Ocena osiągnięć dydaktycznych.

Z załączonej dokumentacji dorobku dydaktycznego wynika, że władze Instytutu Wzornictwa, po uzyskaniu przez kandydatkę stopnia doktora, powierzyły jej prowadzenie przedmiotów związanych z komunikacją wizualną dla licznych grup studenckich różnych lat studiów. Do 2022 roku była promotorem 24 dyplomów licencjackich i 5 dyplomów magisterskich. Sporządziła także 22 recenzje prac licencjackich i 7 recenzji prac magisterskich.

Po roku 2014 współorganizowała 2 wystawy prac studenckich, prezentujące dorobek dydaktyczny macierzystego Instytutu/Wydziału.

Z całości dokumentacji wynika, że jest zaangażowanym dydaktykiem, a jej studenci prezentują interesujące rozwiązania tematów w obszarze komunikacji wizualnej i grafiki użytkowej.

Kandydatka uczestniczyła aktywnie w programie międzynarodowej wymiany ERASMUS+ i od roku 2007 była dwunastokrotnie gościem europejskich uczelni, w tym siedmiokrotnie od momentu uzyskania stopnia doktora sztuki. W przeważającej większości wizyt prowadziła 8 godzinne zajęcia ze studentami wizytujących uczelni.

Ocena wraz z uzasadnieniem osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r poz. 478 z późn. zm.)

Recenzent staje przed obowiązkiem oceny wskazanego przez habilitanta osiągnięcia, którym jest:

Stanowisko sterownicze:

- *projekt wzoru fotela dla strażaków pełniących służbę na podnośnikach pożarniczych - z uwzględnieniem norm i oczekiwań użytkowników;*
- *opracowanie wzoru oparcia fotela z daszkiem do stanowiska sterowniczego dla strażaków pełniących służbę na podnośnikach pożarniczych - z uwzględnieniem norm i oczekiwań użytkowników.*

i muszę przyznać, że nie jest to zadanie łatwe. O kilku moich zastrzeżeniach i wątpliwościach pisałem już we wcześniejszych częściach recenzji. Przekazany, drukowany zestaw dokumentów i załączników różni się w kilku punktach z materiałem zapisanym na elektronicznym nośniku danych. Czasami są to inaczej opisane

pliki lub dwa załączniki, które zostały połączone w jednym drukowanym załączniku, a czasami same treści różnią się nieznacznie. W samym autoreferacie zabrakło w rozdziale drugim pt. *Opis osiągnięcia dzieła habilitacyjnego*, dokładnej dokumentacji odnoszącej się do opisywanego projektu. To nie ułatwiło przypisywanie dokumentacji, dotyczącej wskazanego dzieła, zawartej w monografii „Miejsce na znaki i kształt” z tekstem autoreferatu. W samej dokumentacji zabrakło mi bardziej dokładnych widoków zaprojektowanego fotela (przede wszystkim z frontu) i zbliżeń na jego detale i inne elementy. W dużym zbiorze zdjęć od strony 92 do strony 123 znalazłem tylko 6 zdjęć fotela z zadaszonym oparciem (w tym jedno, nie najlepszej jakości, wykonane w szerokim planie str. 121 oraz dwa ujęcia w szerszym planie wykonane z tyłu w czasie testów pojazdu na str. 122 i 123).

Autorka nie wyjaśnia w tekście, czy całościowy projekt stanowiska sterowniczego powstał przez kilka lat czy też był realizowany jako jednorazowe zlecenie. Odnoszę wrażenie, że najpierw powstał fotel i pozostałe elementy stanowiska bez zadaszonego oparcia (o czym świadczą zdjęcia z monografii zamieszczone na stronie 110, podpisane *Ukończone stanowisko sterownicze przy kolumnie podnośnika PTM-44D*, a w dalszej kolejności nowe oparcie fotela z daszkiem, co przedstawiają zdjęcia ze stron 119 i 121.

Zapewne nie tylko recenzent byłby zainteresowany, jak finalnie zadaszone oparcie zostało mechanicznie połączone z fotelem, o czym świadczą przecież wskazane, dwa odrębne opracowania projektowe.

Dr Alina Ostach-Robakowska nie pisze w autoreferacie czy projekt stanowiska obejmował także opracowanie podłokietnika z zamontowanymi joystickami i ruchomego ramienia z wyświetlaczem do sterowania podnośnikiem. Z zamieszczonych szkiców i wizualizacji 3D oraz dokumentacji technicznej wynika, że tak (strony 92, 96, 98, 99, 100 i 101), a o tych istotnych elementach stanowiska sterowniczego nie znajdziemy niestety rozszerzonych informacji.

Pomija też opis wynikający z ważnej części pełnego brzmienia swojego tematu, a mianowicie zdania „z uwzględnieniem norm i oczekiwań użytkowników”. Nie liczyłem na przytaczania wszystkich norm, które muszą spełniać tego rodzaju projekty, ale wiele wyjaśniłby opis oczekiwań użytkowników.

Autorka wspomina, że na stanowisku zajmuje miejsce strażak/operator ubrany w kombinezon ochronny, któremu należy zapewnić bezpieczeństwo, komfort pracy i odpowiednie pole widzenia w czasie akcji z użyciem tego rodzaju sprzętu. Sądzę, że lista oczekiwań była o wiele dłuższa, co wpłynęło zapewne znacząco na całościowy projekt.

I choć z opisów i rozdziałów autoreferatu wynika iż autorka z ogromnym zaangażowaniem uczestniczy w opracowywaniu wszystkich projektów, podkreśla konstruktywny charakter pracy w zespole projektowym i jak sądzę ma pewność, że dobrze zaprojektowane elementy specjalistycznych pojazdów ratunkowych odgrywają ważną rolę w ratowaniu zagrożonego życia i mienia. I choć z takim samym dużym zaangażowaniem uczestniczy w procesie dydaktycznym i pracach organizacyjnych Wydziału Architektury i Wzornictwa, to niestety te fakty i przedstawiony do oceny, od momentu uzyskania stopnia doktora sztuki, dorobek artystyczny, nie mogą zaważyć na mojej opinii, co do przedstawionego dzieła habilitacyjnego. Podsumowując należy podkreślić, że dr Alina Ostach-Robakowska powinna wskazać do oceny osiągnięcia stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki, a wszystkie użyte środki formalne powinny pomóc recenzentowi w ocenie i uzasadnieniu znaczenia dzieła dla rozwoju dyscypliny.

Konkluzja.

Przedstawione w postępowaniu habilitacyjnym zrealizowane dzieło nie spełnia wymogów art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a osiągnięcia artystyczne/projektowe Pani dr Aliny Ostach-Robakowskiej, powstałe w okresie po doktoracie, ocenione na podstawie załączonej dokumentacji, nie stanowią znacznego wkładu w dyscyplinę sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

Mając powyższe na uwadze nie popieram wniosku o przyznanie Pani dr Alinie Ostach-Robakowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

